DSB je

Festival Divadelní svět Brno patří svým rozsahem mezi největší divadelní festivaly v České republice. Ve své dramaturgii nabízí divákům představení, za nimiž by museli cestovat mimo Brno či za hranice republiky. Pro festival je charakteristická spolupráce brněnských divadel, která se v době festivalu stávají partnery, jak na poli dramaturgickém, tak i při organizaci a produkčním zajištění hostujících představení. Festival má díky tomu k dispozici řadu typově rozličných divadelních prostorů.

Hlavní program je každoročně doplňován o doprovodné akce různorodého charakteru. Skládá se obvykle z diskuzních pořadů, koncertů, výstav, tvůrčích workshopů, dílen pro děti, studentských představení či interaktivních projektů. Součástí festivalu je také program určený profesionálům a odborné veřejnosti.

Žádné divadlo není ostrov sám pro sebe, každé je kusem nějakého kontinentu, částí nějaké pevniny; jestliže moře spláchne hroudu, je Evropa menší, jako by to byl nějaký mys, jako by to byl statek tvých přátel nebo tvůj: ztrátou každého divadla je mého divadla méně, neboť je částí jednoho divadelnictva jako celku. A proto se nikdy neptejme, k čemu je dobré spojovat několik divadel pro jeden festival. Potřebujeme kontakt, konfrontaci a komunikaci – česky styk, střetnutí a sdělení. Kvůli tomu jsme ostatně šli k divadlu.

— Jan Šotkovský, dramaturg DSB
za Městské divadlo Brno od roku 2015

Dramaturgové CED jsou každoročně důležitými členy dramaturgické rady festivalu a jejich tvůrčí přemýšlení a kurátorský výběr se přímo propisují do festivalového programu. (...) Coby dramaturg festivalu jsem usiloval o to, abychom kromě přehlídky jednotlivých inscenací představili vždy nějakou výraznou osobnost světového divadla. Chtěl jsem pozvaná představení doplnit besedami, diskuzemi, přednáškou či workshopem s daným tvůrcem. Mým přáním bylo poznání výrazných současných divadelních tvůrců a širší výměna zkušeností.

— Miroslav Oščatka, dramaturg DSB
za Divadlo Husa na provázku v letech 2017–2018

Jak to začalo?

V roce 2007 deklarovali tehdejší ředitelé Centra experimentálního divadla, Loutkového divadla Radost, Městského divadla Brno, Národního divadla Brno a děkan Divadelní fakulty JAMU společnou snahu o vznik mezinárodního divadelního festivalu, v němž by se zhodnotil bohatý potenciál města vyznačujícího se různorodým divadelním prostředím. První ročník se uskutečnil v červnu 2010. Dramaturgickou radu tvořili tehdejší ředitel NdB Daniel Dvořák, umělecký šéf Divadla Husa na provázku Vladimír Morávek, ředitel MdB Stanislav Moša, ředitel CED Petr Oslzlý, ředitel Divadla Radost Vlastimil Peška, děkan DiFa JAMU Zbyněk Srba, ředitelka BKC Monika Šimková a ředitelka festivalu Sylvie Pospíšilová. Součástí festivalu se staly dříve samostatné akce pouličního divadla — *Noc kejklířů* a *Týden kejklířů* či přehlídka pouličního divadla *Na prknech, dlažbě i trávě*. Zahrnuta byla i karnevalová *Slavnost masek*. Festival nahradil některé dříve individuálně organizované divadelní festivaly (*Trialog*, *Redfest*, *Festival žánrů*, *Divadlo v pohybu*, *Dokořán* a *Festival Radosti*).

Myslím si, že české divadelní prostředí očekávalo, že v Brně bude dříve nebo později založen mezinárodní divadelní festival. (...) Nešlo to již odkládat! Brno bylo a je geograficky, svou divadelní tradicí, geniem loci i kulturní vyspělostí městské a regionální komunity vznikem divadelní akce tohoto typu těhotné. Geograficky leží na křižovatce cest severně-jižních a západně-východních, a je tedy přirozeným středoevropským centrem. Divadelní tradice Brna vždy — svou různorodostí v soužití české, německé a židovské komunity, ale i snahou vymezovat se vůči dominanci hlavního města — směřovala do budoucnosti, byla náchylná k hledání a otevírala se experimentu. (...)

Každé ze zakládajících divadel vkládá po svém způsobu do tohoto projektu své umělecké zkušenosti a kontakty — ve snaze společně vytvořit festival, jehož tématem má být divadlo jako fenomén estetický i etický, divadlo jako místo rozvoje i reflexe občanské společnosti — v úsilí založit festivalovou akci, která bude postupně v jednotlivých ročnících z různých úhlů pohledu a v mezinárodním rozměru mapovat „žití divadla v prostředí města“.

— Petr Oslzlý, dramaturg DSB v letech 2010–2014

Do roku 2014 se festival konal pod záštitou Brněnského kulturního centra (později Turistické informační centrum). V prvních pěti letech se dramaturgie festivalu opírala o vybranou výraznou uměleckou osobnost, která svým charakterem částečně určila i tematické zaměření ročníku. Ředitelé festivalu se střídali na základě rotačního principu.

DSB nová podoba

V roce 2015 bylo z pověření statutárního města Brna jmenováno hlavním organizátorem festivalu Národní divadlo Brno. K názvu festivalu přibyl podnázev *Festival progresivního divadla*. Ředitelem festivalu se stal Martin Glaser. Dramaturgickou radu dále tvoří dramaturgové zúčastněných brněnských divadel a institucí. Skladba spolupracujících divadel se průběžně proměňuje. V současnosti se na festivalu podílí kromě zakládajících členů ještě Divadlo Polárka. V letech 2010–2019 na festivalu spolupracovalo také HaDivadlo. Šéfdramaturgyní festivalu je od roku 2022 Barbara Gregorová.

Bylo to společné přání všech zúčastněných. Turistické informační centrum bylo servisní organizací, která dělala vše, co bylo v jejích silách, ale do divadelního provozu logicky neviděla. Divadla chtěla převzít za festival větší zodpovědnost, a mít tak jeho organizaci blíž u sebe.

— Martin Glaser, tisková konference k 6. ročníku DSB

Postupně se stabilizovaly dramaturgické okruhy, které se v jednotlivých ročnících festivalu vracejí. Každý rok je na programu několik tanečních produkcí českých i zahraničních, od roku 2021 se rozvíjí linie sledující inscenace antického dramatu. Jeden z víkendů do sebe pojme program zaměřený především na dětského diváka. Festival zároveň funguje jako produkční platforma a jeho součástí je tvorba nezávislých divadel realizovaná formou koprodukce.

Koncepce výstavy
Exhibition concept
Karolína Stehlíková, Petra Kostelecká, Barbara Gregorová, Martina Mužátková

Grafické zpracování
Graphic design
Jakub Konvica

Tisk
Printing
Direct Media, s.r.o.

Poděkování
Thank-you
Jitka Nováková, Jan Šotkovský, Aleš Kolařík, Karel Littera, Markéta Ňorková, TIC Brno

Překlady
Translation
Michaela Melechovská

Jazyková korektura
Language proofreading
Zuzana Voráčová

DSB is

The Theatre World Brno (DSB) festival is one of the largest theatre festivals in the Czech Republic in terms of its scope. It offers performances and a level of dramaturgy for which the audience would have to otherwise travel outside of Brno or the country's borders. The festival is characterised by the co-operation of Brno-based theatres, which become partners for its duration both in the dramaturgical field as well as with regard to the organisation and production of guest performances. As a result, the festival has a range of various types of theatre premises available.

Each year the main programme is complemented with a diversity of accompanying events. Usually these comprise discussions, concerts, exhibitions, creative workshops, children's workshops, student performances, and interactive projects. The festival also has a programme for professionals and the expert public.

No theatre is an island; each is a piece of some continent, a part of some mainland; if the sea washes a clump of land away, Europe is smaller, as if it were a cape, as if it were a farm of yours or your friends; by losing any theatre, there is less of my theatre, as it is part of one theatre as a whole. And therefore we should never ask what good it is to connect several theatres for one festival. We need contact, confrontation and communication – in other words relations, encounters and messages. That is why we went into the theatre anyway.

— Jan Šotkovský, DSB dramaturge
from the Brno City Theatre since 2015

Each year Centre of Experimental Theatre (CED) dramaturges are important members of the festival's dramaturgy council and their creative thinking and curatorial choices are directly reflected in the festival programme. [...] As a festival dramaturge I endeavoured to present a world-renowned theatre personality, in addition to showing individual performances. I wanted to accompany the guest performances with debates, discussions, and a lecture or workshop with a given artist. My wish was to learn from important contemporary theatre creators and a have a wider exchange of experience.

— Miroslav Oščatka, DSB dramaturge
from the Goose on a String Theatre, 2017–2018

How did it all begin?

In 2007 the then directors of the Centre of Experimental Theatre (CED), the Radost Puppet Theatre, the Brno City Theatre (MdB), the National Theatre Brno (NdB), and the dean of the Theatre Faculty of Janáček Academy of the Performing Arts (JAMU) declared their desire to make a joint effort to create an international theatre festival in which the rich potential of the city, which is distinguished by a diverse theatre environment, would be appraised. The first festival took place in June 2010. The dramaturgy council comprised then National Theatre Brno director Daniel Dvořák, Goose on a String Theatre artistic director Vladimír Morávek, Brno City Theatre director Stanislav Moša, Centre of Experimental Theatre director Petr Oslzlý, Radost Theatre director Vlastimil Peška, JAMU Theatre Faculty dean Zbyněk Srba, Brno Cultural Centre director Monika Šimková, and festival director Sylvie Pospíšilová. Earlier separate street-theatre events – the *Night of the Jugglers* and the *Week of the Jugglers* – as well as the *Na prknech, dlažbě i trávě* Street Theatre's performances became part of the festival. The *Festival of Masks* carnival was also included. The festival replaced some earlier individually organised theatre festivals (*Trialog*, *Redfest*, *Festival žánrů*, *Divadlo v pohybu*, *Dokořán* and *Festival Radosti*).

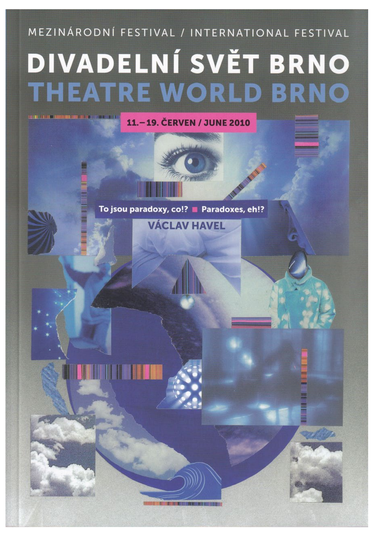

→ Titulní strana programové brožury z roku 2010, autor grafického vizuálu Joska Skalník

Front page of the programme brochure from 2010. Graphic design: Joska Skalník

I think that the Czech theatre environment expected that an international theatre festival would be established in Brno sooner or later. [...] It could not be put off any longer! Geographically, with its theatre tradition, its genius loci and the cultural sophistication of its urban and regional community, Brno was and is pregnant with the creation of such a theatre event. Geographically Brno is located at the crossroads of north-south and east-west routes and is therefore a natural Central European centre. Brno's theatre tradition has always – with its diversity in the cohabitation of Czech, German and Jewish communities but also in its effort to define itself against the dominance of the capital city – been looking towards the future, has been predisposed to searching for new ideas, and has been open to experimentation. [...]

Each founding theatre in its own way contributes its artistic experience and connections to this project – in an effort to jointly create a festival whose theme should be theatre as an aesthetic and ethical phenomenon and theatre as a place to develop and reflect on civic society – while endeavouring to establish a festival event that will gradually, over individual festival years, cover "the life of the theatre in an urban environment" from various points of view and in an international context.

— Petr Oslzlý, DSB dramaturge 2010–2014

Until 2014 the festival was organised under the auspices of the Brno Cultural Centre (later the Tourist Information Centre). In the first five years, the festival's dramaturgy was based on a selected important artistic personality whose character also partially determined the year's thematic focus. Festival directors took turns on a rotation basis.

DSB in a new form

In 2015 the National Theatre Brno, as empowered by the City of Brno, was appointed the main organiser of the festival. The subtitle *Festival of Progressive Theatre* was added to the festival's name and Martin Glaser became its director. The dramaturgy council still consists of dramaturges from the participating Brno-based theatres and institutions. The composition of the co-operating theatres changes regularly. Currently, in addition to the founding theatres, Polárka Theatre is also participating in the festival. HaDivadlo co-operated in the festival from 2010 to 2019. Since 2022, Barbara Gregorová has been the festival's chief dramaturge.

It was the mutual wish of everyone involved. The Tourist Information Centre (TICmB) was a service organisation that did everything possible, but logically didn't have any insight into theatre operations. The theatres wanted to take greater responsibility for the festival and be more involved in its organisation.

— Martin Glaser, press conference on the occasion of the 6th DSB

Gradually, recurring dramaturgical segments have stabilised. Each year there are several Czech and foreign dance productions; since 2021 we have been developing a series of ancient Greek productions. One weekend contains a programme focused primarily on young audiences. At the same time, the festival also functions as a production platform and includes co-produced creations by independent theatres.

○ Dust Capsule, Fashion Theatre (Edit Szucs), Maďarsko, 2011. Foto Archiv TIC
○ Dust Capsule, Fashion Theatre (Edit Szucs), Hungary, 2011. Photo: TIC archive

○ Familienbande, Staatsschauspiel Dresden, Německo, 2013. Foto Archiv TIC
○ Familienbande, Staatsschauspiel Dresden, Germany, 2013. Photo: TIC archive

○ Partnerství divadel v prvních letech vyjadřovala i spolupráce na zahajovacích akcích festivalu, Sen noci Shakespearovské, 2011. Foto Archiv TIC
○ In the early years, the partnership between theatres was also expressed through collaborative opening events. A Shakespeare Night's Dream, 2011. Photo: TIC archive

DSB byl DSB was

2010

1. ročník, 11.—19. 6.

– ročník byl věnován Václavu Havlovi, některých akcí se dramatik a bývalý prezident i osobně zúčastnil. Bylo možné zhlédnout 24 inscenací, scénických čtení a filmových projekcí Havlových děl.
– motem festivalu byl citát ze hry *Audience*
„To jsou paradoxy, co?"
– ředitelkou festivalu byla v prvních dvou letech Sylvie Pospíšilová, uměleckým ředitelem Petr Oslzlý, členy dramaturgické rady byli ředitelé zúčastněných divadel

1st year, 11—19 June

– The festival was dedicated to Václav Havel, who even attended some of the events. Twenty-four productions, public readings and film screenings of Havel's work were on offer.
– The festival motto **"What paradoxes these are, don't you think?"** was a quote from the play *Audience*.
– In its first two years, Sylvie Pospíšilová was the festival's director, Petr Oslzlý was its artistic director, and the dramaturgy council consisted of the directors of the participating theatres.

2011

2. ročník, 27. 5.—3. 6.

– téma bylo pojmenováno jako „Shakespeare a diverzita kultur"
– ročník byl věnován Petaru Brookovi, jehož inscenace *Magická flétna* (Francie) a *Warum Warum* (Švýcarsko) na festivalu hostovaly
– motem festivalu byl citát ze Shakespearova *Hamleta* – **„Byt připraven, toť vše!"**
– organizační tým zůstal nezměněn

2nd year, 27 May—3 June

– The theme was "Shakespeare and The Diversity of Cultures".
– The festival was dedicated to Peter Brook, with guest productions of *A Magic Flute* (France) and *Warum Warum* (Switzerland).
– The festival motto **"Readiness is all"** was a quote from Shakespeare's *Hamlet*.
– The organising team remained unchanged.

2012

3. ročník, 8.—16. 6.

– tématem ročníku bylo „Divadlo a film" a „60. léta"
– ročník byl věnován Miloši Formanovi, který v těmto roce oslavil 80. narozeniny
– motto zněla **„Let's Play"** a vyjadřovalo hravost, tvůrčí rozlet a naději, které vládly 60. letům
– uměleckým ředitelem byl ředitel NdB Daniel Dvořák, skladbou hlavního programu pověřil dramaturgy NdB Petra Štědroňová a Dora Viceníkovou

3rd year, 8—16 June

– The themes were "Theatre and Film" and "The 1960s".
– The festival was dedicated to Miloš Forman, who celebrated his 80th birthday that year.
– The motto was **"Let's Play"** and expressed the playfulness, creativity and hope that pervaded the 1960s.
– NdB director Daniel Dvořák was the artistic director and NdB dramaturges Petr Štědroň and Dora Viceníková were tasked with the composition of the main programme.

2013

4. ročník, 7.—14. 6.

– motto ročníku zněla **„Divadlo — hudba — hudba — divadlo"**
– dramaturgie se soustředila na různé podoby uplatnění hudby v divadle a naopak
– ročník byl věnován Jiřímu Suchému. Jeho autorská inscenace uváděná divadlem Semafor *Hodiny jdou pozpátku* na festivalu hostovala
– uměleckým ředitelem byl ředitel MdB Stanislav Moša, dramaturgy pověřil dramaturgy MdB Kláru Latzkovou a Jana Šotkovského

4th year, 7—14 June

– The motto was **"Theatre – Music – Music – Theatre"**.
– The dramaturgy was focused on the various ways of using music in theatre and vice versa.
– The festival was dedicated to Jiří Suchý. His own production, *The Clock Goes Backwards*, was guest performed by the Semafor Theatre.
– MdB director Stanislav Moša was the artistic director and MdB dramaturges Klára Latzková and Jan Šotkovský were tasked with the dramaturgy

2014

5. ročník, 6.—13. 6.

– podtitul ročníku zněl **„Komedie? Komedie, komedie!"**
– dramaturgie byla zaměřena na komediální žánr
– ročník byl věnován Woodymu Allenovi
– ředitelkou festivalu byla ředitelka TIC/mB Petra Kačírková, umělecké vedení zastávilo Divadlo Radost v čele s ředitelem Vlastimilem Peškou, který stál i za dramaturgickým konceptem

5th year, 6—13 June

– The festival's subtitle was **"Comedy? Comedy, Comedy!"**
– The dramaturgical focus was on comedy.
– The festival was dedicated to Woody Allen.
– TIC/mB director Petra Kačírková was the festival's director and the artistic leadership was under the umbrella of the Radost Theatre led by director Vlastimil Peška, who was also behind the dramaturgical concept.

2015

6. ročník, 17.—21. 10.

– první ročník pod záštitou Národního divadla Brno
– nový podtitul **Festival progresivního divadla**
– festival se vyjímečně konal na podzim, šlo o jediný „podzimní ročník"
– od tohoto ročníku se na festivalu objevují taneční inscenace
– uměleckým ředitelem se stává ředitel NdB Martin Glaser. Dramaturgickou radu tvoří dramaturgové všech spolupracujících divadel. *Složení rady se obměňuje v závislosti* na proměně uměleckých týmů v daných divadlech.

6th year, 17—21 October

– First year under the auspices of the Brno National Theatre.
– A new subtitle: **Festival of Progressive Theatre**.
– Exceptionally, the festival took place in the autumn; it was the only ever "autumn year".
– Beginning with this year, dance productions have been featured at the festival.
– NdB director Martin Glaser became artistic director. The dramaturgy council consists of dramaturges from all the co-operating theatres. The council's composition changes depending on any changes to the artistic teams in the individual theatres.

2016

7. ročník, 27.—31. 5.

– festival se vrátil do jarního termínu
– podtitul Festival progresivního divadla zůstal zachován
– hlavní akcent byl kladen na téma uprchlictví, hledání a nalézání nových domovů
– na festivalu hostoval berlínský feministický kolektiv She she pop a Slovinské národní divadlo s brutalistní inscenací *Fausta* Tomaže Pandura
– díky několika inscenacím byla divákům představena v Česku prozatím ne příliš rozšířená forma dokumentárního divadla

7th year, 27—31 May

– The festival returns to its spring date.
– The subtitle "Festival of Progressive Theatre" remains unchanged.
– Stress was put on the topics of refugees and the seeking and finding of new homes.
– The Berlin-based feminist collective She she pop and the Slovenian National Theatre, with Tomaž Pandur's brutalist production of *Faust*, gave guest performances at the festival.
– Through several productions, the audience in the Czech Republic was introduced to documentary theatre, a form that had not been widespread in the country.

2017

8. ročník, 12.—17. 5.

– hlavním tématem ročníku byla **„Odpovědnost mocných"**. Toto téma bylo v programu akcentováno např. inscenacemi *Věčný život* legendárního dánského divadla Odin Teatret, *Dobrý člověk ze Sečuanu* Theater Bremen nebo *Oidipus* německého Residenztheatru
– v rámci tohoto ročníku navázalo NdB tvůrčí kontakt s německou scénou Theater Bremen. Rozvíjela se také spolupráce Národního divadla Brno s Národním divadlem v Lublani a Městského divadla Brno s Městským divadlem v Lublani.
– první hostování izraelského tanečního souboru Kibbutz

8th year, 12—17 May

– The festival's main theme was **"The Responsibility of the Powerful"**. This theme was emphasised in the programme by productions of *Eternal Life* by the legendary Danish Odin Teatret, *The Good Person of Szechwan* by Theater Bremen; and *Oedipus Rex* by the German Residenztheater.
– This year the NdB started a creative relationship with Germany's Theater Bremen. Co-operation developed as well between the Brno National Theatre and the National Theatre in Ljubljana and between the Brno City Theatre and the Ljubljana City Theatre.
– First guest performance by the Israeli dance ensemble Kibbutz.

2018

9. ročník, 23.—30. 5.

– ročník charakterizován mottem **„Svoboda?!"**
– na festivalu hostovaly dvě kontroverzní inscenace chorvatského režiséra Olivera Frljića *Naše násilí, vaše násilí* a *Proklet*. Festivalová dramaturgie se stala předmětem široké celospolečenské diskuze. Událost měla soudní dohru a vznikla a ní autorská inscenace *Vykoupení* uváděná od roku 2022 v Divadle Husa na provázku.
– v programové linii „divadlo českých cizinců" nabídla dramaturgie festivalu dvě inscenace íránské režisérky Azadeh Mohammadi a dvě inscenace palestinského tvůrce Husama Abeda.
– poprvé byla součástí festivalu venkovní produkce – *Deadtown* bratří Formanů

9th year, 23—30 May

– The festival was characterised by the motto **"Freedom?!"**
– There were two controversial guest productions at the festival, both by Croatian director Oliver Frljić: *Our Violence, Your Violence* and *Curse*. The festival's dramaturgy became the subject of a society-wide discussion. The event ended up in court; a production, *Smokout*, was created about it and has been performed since 2022 by the Goose on a String Theatre.
– In "Theatre by Czech Foreigners", the festival's dramaturgy included two productions by Iranian director Azadeh Mohammadi and two productions by Palestinian artist Husam Abed.
– The festival featured an outdoor production for the first time – *Deadtown* by the Forman Brothers.

2019

10. ročník, 23.—28. 5.

– v tématu ročníku **„Evropský sen"** se odrážela snaha o nahlédnutí pozice Česka v současné Evropě, hledání obecné evropské vize a současně i připomínka evropského kolonialismu
– hlavním hostem festivalu byla oceňovaná inscenace Krzysztofa Warlikowského *Francouzi a burcující Roma Armee*
Yael Ronen z berlínského Maxim Gorki Theater
– v programové linii „Evropa mimo Evropu" nabídla dramaturgie inscenace Národního divadla na Martiniku, taneční představení *Tropique Atrium* umělců z Madagaskaru a představení i koncert z Komorských ostrovů
– dětská představení se odehrávala kromě Divadla Polárka také v Lapitó na Kraví hoře

10th year, 23—28 May

– The festival theme **"European Dream"** reflected efforts to view the position of the Czech Republic in contemporary Europe, to seek a common European vision and to be reminded of European colonialism.
– The festival's main guest performances were the acclaimed production *The French* by Krzysztof Warlikowski and the rousing *Roma Armee* by Yael Ronen from the Maxim Gorki Theater in Berlin.
– In the "Europe outside Europe" programme, the dramaturgical offer included the Martinique National Theatre, *Tropique Atrium*, a dance performance by artists from Madagascar; and a performance and concert from the Comoro Islands.
– Children's performances took place at the Polárka Theatre and in a circus tent at Kraví hora.

2020

11. ročník, *plánováno 21.—26. 5.*

– motto ročníku zněla **„Nic se neděje"**. Jeho snahou bylo reflektovat aktuální přírodní, společenské i divadelní klima.
– připravený festival se neuskutečnil kvůli situaci v souvislosti s pandemií Covid-19
– program, který se nekonal, zahrnoval i divadelní výlet do vídeňského Burgtheatru
– část programu byla přesunuta do roku 2021

11th year, *planned for 21—26 May*

– The festival's motto was **"Nothing Is Happening"**. Its effort was to reflect upon the current natural, social and theatre climate.
– The prepared festival didn't take place due to the Covid-19 pandemic.
– The programme that didn't take place also included a trip to Vienna's Burgtheater.
– Part of the programme was moved to 2021.

2021

12. ročník, 20.—25. 5.

– první brněnská pocovidová veřejná kulturní akce hybridní povahy
– festival měl výraznou on-line linii – primárně šlo o zahraniční produkce, které z epidemiologických důvodů nemohly přicestovat, vznikly také nové typy formátů – živý stream *Úzdředna* nebo *Antická anketa*
– ročník se nesl v duchu nahlížení divadelní kultury a její udržitelnosti a **„nové perspektivy"**, jak zněla motto
– festival začíná koprodukovat televizní dokumenty a inscenace s českou i zahraniční účastí, první koprodukcí je inscenace *Mandelské historie* spolku JEDL (ve spolupráci s platformou Dramox).
– poprvé vyšel festivalový časopis Theatroceň tvořený převážně studentkami a studenty Katedry divadelních studií FF MU a různých ateliérů DiFa JAMU

12th year, 20—25 May

– First post-Covid public cultural event in Brno, hybrid character.
– The festival had a significant online programme – primarily it was about foreign productions that couldn't travel for epidemiological reasons; new format types were created as well – the *Switchboard* live stream and *The Antiquity Survey*.
– The festival was organised in the spirit of viewing theatre culture and its sustainability with the motto of **"a new perspective"**.
– The festival began co-producing TV documentaries and other productions with Czech and foreign participation; the first co-production was Marital History by JEDL (in collaboration with the Dramox platform).
– The festival magazine Theatroceň was published for the first time, staffed mainly by students from Masaryk University's Department of Theatre Studies and various theatre faculty departments of the Janáček Academy of Performing Arts.

2022

13. ročník, 24.—29. 5.

– motto ročníku **„Divadlo je..."** vyjadřovalo výzvu ke společnému hledání, co všechno je a může divadlo být
– festival poprvé nemá téma, ale soustředí se na nově definované tematické linie
– součástí festivalu byla konference zaměřená na fenomén dívčství
– v rámci festivalu proběhla debata týdeníku Respekt k 30. výročí rozdělení Československa, které se zúčastnila také slovenská prezidentka Zuzana Caputová
– v programové linii ženský element se představila polská inscenace TR Warszawa *Střípky ženy* a maďarská *Médea* divadla KV Társulat – Trafó
– inscenace z programové linky Brno showcase byly opatřeny českými titulky a cílily na zahraniční hosty a brněnskou expat komunitu
– od tohoto ročníku je šéfdramaturgyní festivalu Barbara Gregorová

13th year, 24—29 May

– The festival motto **"Theater Is..."** expressed an appeal to discover everything a theatre is and can be.
– For the first time, the festival didn't have a theme, but instead focused on newly defined thematic lines.
– The festival included a conference focused on the audience phenomenon.
– Within the framework of the festival, Týdeník Respekt organised a debate on the 30th anniversary of the dissolution of Czechoslovakia, which was attended by Slovak President Zuzana Caputová.
– In the "Female Element" programme, a Polish production of *Pieces of a Woman* by TR Warszawa and a Hungarian production of *Medea* by theatre ensemble KV Társulat – Trafó were performed.
– Productions in the "Brno Showcase" programme had Czech subtitles and targeted foreign guests and the Brno expat community.
– As of this year, Barbara Gregorová is the festival's chief dramaturge.

2023

14. ročník, 13.—27. 5.

– v rámci zahraničního programu byly představeny dvě inscenace polského režiséra Jakuba Skrzywanka *Smrt Jana Pavla II.* a *Spartakus*
– taneční linie akcentovala dílo německé choreografky Sasha Waltz
– festival obsahoval programovou linii zaměřenou na LGBTQ inscenace
– vznikly první dvě zahraniční koprodukce, z toho jedna studentská ve spolupráci francouzského souboru Les Antilaclastes a DiFa JAMU, druhá ve spolupráci s festivalem Tanec Praha a italskou tanečnicí Silvioa Gribaudi

14th year, 13—27 May

– Within the framework of the foreign programme, two productions by the Polish director Jakub Skrzywanek, *The Death of John Paul II* and *Spartacus*, were performed.
– The dance programme presented work by German choreographer Sasha Waltz.
– The festival included a programme focusing on LGBTQ productions.
– The first two foreign co-productions were created: a student one in collaboration with the French ensemble Les Antilaclastes and JAMU's Theatre Faculty, the other in collaboration with Festival Tanec Praha and Italian dancer Silvia Gribaudi.

Nic se neděje, ale dít se bude – v květnu 2021

Letošní festival Divadelní svět Brno se vzhledem k vývoji současné situace nemůže uskutečnit. (...)

„V době příprav letošního ročníku nikoho nenapadlo, jak moc přesně se trefíme do tématu našich dní. Společenské klima se mění přímo před očima. Bohužel nemá smysl přivážet v květnu do Brna představení a vysílat je divákům do počítačů z prázdných divadel. Ostatně zahraniční představení, u kterých jsme v pracovních tabulkách zapsali označení ‚highlight', nemají ani šanci překročit zavřené hranice," vysvětluje ředitel festivalu Divadelní svět Brno Martin Glaser.

Další ročník festivalu Divadelní svět Brno se uskuteční v roce 2021 ve dnech 20. až 25. května.

— Tisková zpráva, DSB, 27. 4. 2020

Tušili jste, že...

... se chystá výroční publikace *Divadlo pod proudem doby. 30 let Národního divadla Brno 1989–2019*, kterou připravil kolektiv autorů pod vedením Andrey Jochmanové a Hany Hložkové? Kniha opatřená bohatou dokumentací obsahuje postřehy divadelních praktiků i teoretiků, rozhovory s tvůrci i vůdčími osobnostmi stěžejní brněnské, kdysi čtyřsouborové scény. V knize najdete i kapitoly věnované festivalům NdB. Publikace vyjde v roce 2024 v nakladatelství Větrné mlýny.

Nothing is happening, but it will be – in May 2021

This year's Theatre World Brno festival cannot take place due to the current situation. [...]

"When we were preparing this year's festival, nobody knew how very exactly we would hit the topic of the day. The social climate is changing right in front of our eyes. Unfortunately, it makes no sense to bring performances to Brno in May and broadcast them from empty theatres to the audience's computers. Even the foreign productions which we marked "highlight" in our tables have no chance of crossing the closed borders," explains Martin Glaser, director of the Theatre World Brno festival

The next edition of the Theatre World Brno festival will take place in 2021 from the 20th to the 25th of May.

— Press release, DSB, 27th April 2020

Did you know that...

...an anniversary publication – *Theatre under the Flow of Time. Thirty years of the Brno National Theatre 1989–2019* – is being prepared by a team of authors under the leadership of Andrea Jochmanová and Hana Hložková? The richly illustrated book contains the insights of theatre practitioners and theoreticians as well as interviews with creators and leading personalities of the main Brno stage, which used to consist of four ensembles. In the book you will also find chapters devoted to NdB festivals. The book will be published in 2024 by the Větrné mlýny publishing house.

Antická anketa. 12. ročník festivalu připomínal osobnosti režiséra a herce Františka Derflera a teatroložky Evy Stehlíkové.
The Antiquity Survey commemorated the personalities of director and actor František Derfler and theatrologist Eva Stehlíková.

Od roku 2021 vychází festivalový časopis Theatroceň.
The festival magazine Theatroceň has been published since 2021.

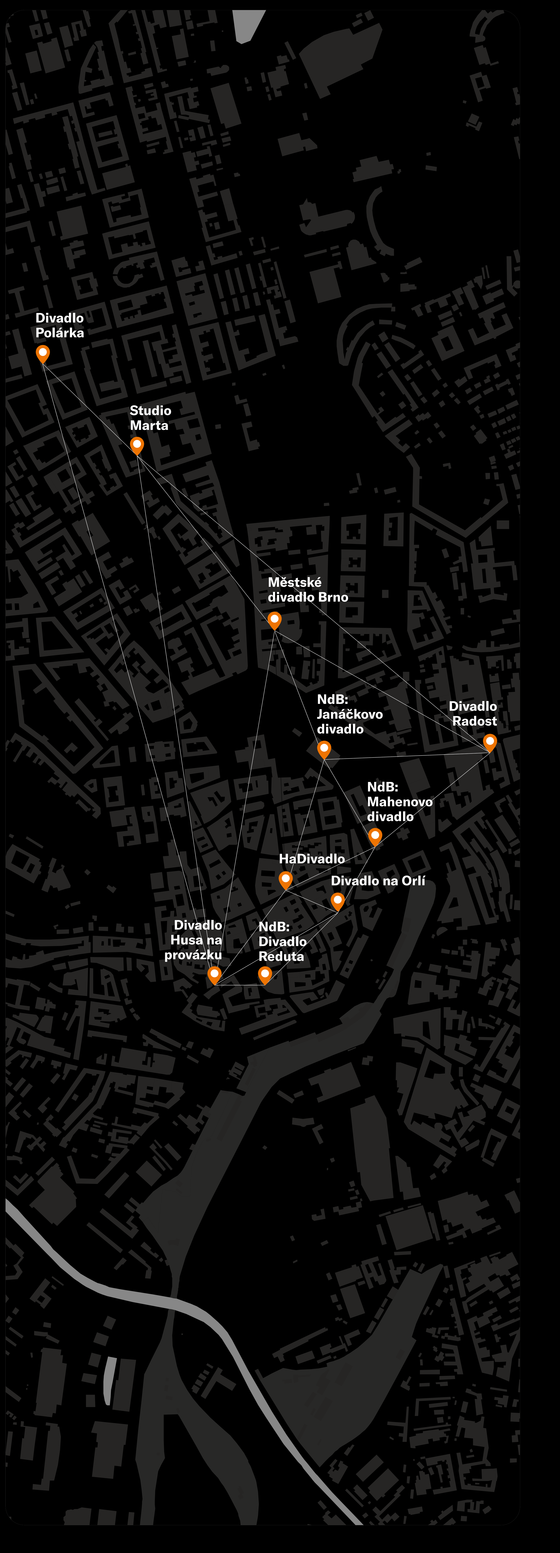

DSB je vidět

Od roku 2015 jsou za vizuální podobu festivalu zodpovědní grafičtí designéři Zuzana Burgrová a Robert V. Novák (R. V. N. Studio). Jejich grafika se vyznačuje výraznou typografií a nestandardním zpracováním fotografií, což tvoří relativně agresivní vizuální styl, schopný prosadit se i v prostoru přeplněném informacemi. Tento design vyžaduje, aby uživatelé nad grafikou přemýšleli a vnímali ji nejen jako reklamní a informační nástroj, ale jako prostředek hlubšího sdělení.

„Nemám iluze, že by divadlo změnilo svět nebo ho obrátilo vzhůru nohama, ale může nějakým způsobem poukazovat na aktuální problematiku, stejně jako to dělají politici nebo aktivisté. To je úloha divadla, není to jen zábava.“

— Robert V. Novák

DSB is visible

Since 2015, graphic designers Zuzana Burgrová and Robert V. Novák (R. V. N. Studio) have been in charge of the visual style for the festival. Their work is distinguished by distinctive typography and extraordinary image handling. Through their graphic designs they strive not only to respond to the dramaturgical axes of the festival, but also to reflect – 'between the lines' – a whole range of front-burner social issues. It all generates a powerful visual language capable of asserting itself in urban environment. The annual TWB campaigns do not only serve as information carriers; apart from visual experience, they also convey more profound messages.

"I have no illusions that theatre would be able to change the world or turn it upside down, but I believe that it has the ability to point out to current issues in the same way as politicians or activists do. That's the role of theatre. Theatre is more than entertainment."

— Robert V. Novák

Tušili jste že…

… Inscenace uvedená na festivalu získala ocenění časopisu Svět a divadlo v anketě **Ceny divadelní kritiky** v kategorii „největší zážitek ze zahraničního divadla“. Šlo o inscenaci *Spartakus: Láska za časů moru* Weroniky Murek a Jakuba Skrzywanka, kterou v režii J. Skrzywanka uvedl Teatr Współczesny w Szczecinie v roce 2023.

Did you know that…

…a production staged at the festival received an award from the magazine World and Theatre in the **Theatre Critique Awards** in the "Best Experience from a Foreign Theatre" category? It was *Spartacus: Love in the Time of the Plague* by Weronika Murek and Jakub Skrzywanek, directed by Jakub Skrzywanek and performed by Teatr Współczesny w Szczecinie in 2023.

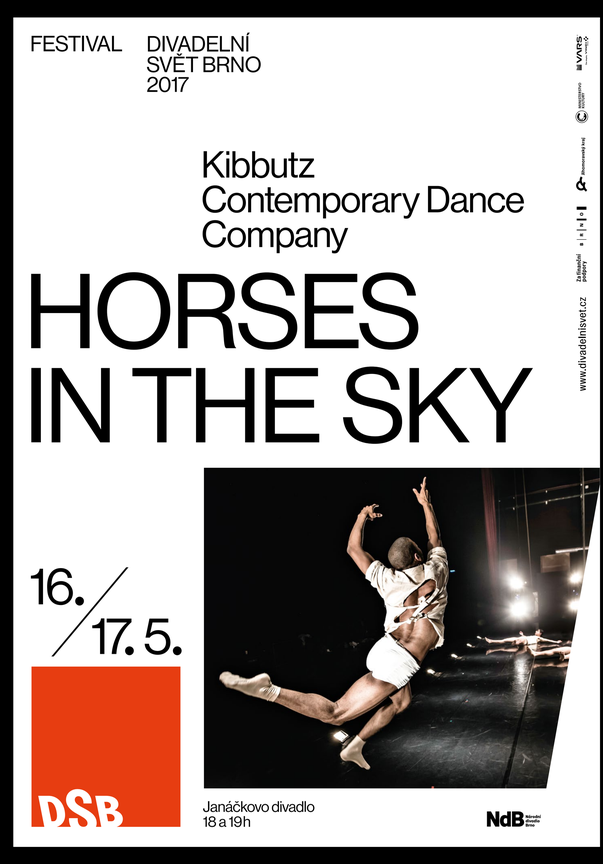

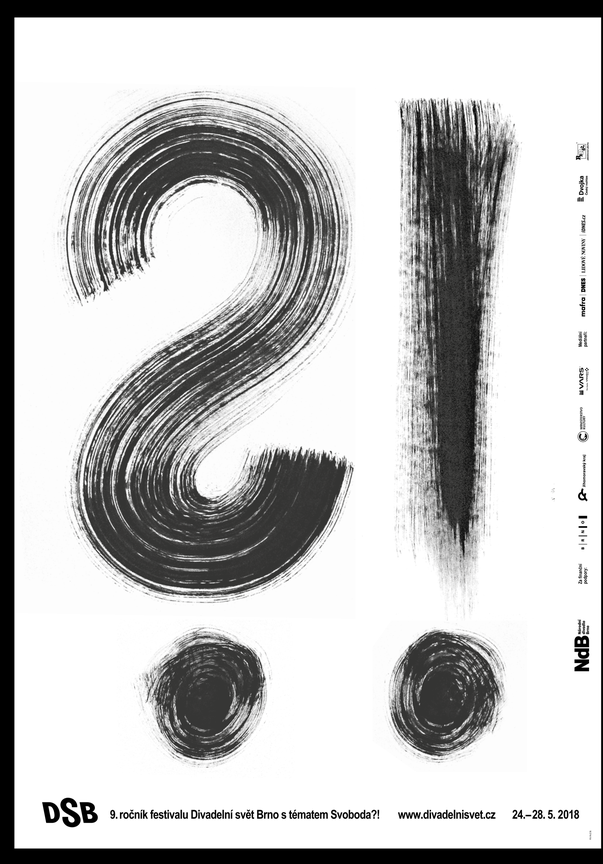

DSB je svět

DSB is the world

Tušili jste, že...

... Zahraniční zastoupení na festivalu je takřka celosvětové. Od dob jeho založení do Brna zavítaly soubory z více než 30 různých zemí rozprostřených na pěti kontinentech, vedle domácí Evropy také z Afriky, Asie a Jižní i Severní Ameriky. Nejčastěji se divákům na festivalu představují soubory našich středoevropských sousedů – z Německa, Polska a Slovenska – následované soubory z Francie a Maďarska. Nejdále to měl do Brna soubor z Chile, který musel urazit 12 500 km.

Did you know that...

...foreign representation at the festival is practically global? Since the festival's inception, ensembles from more than 30 countries on five continents have visited Brno; in addition to Europe, they have also been from Africa, Asia, and North and South America. Most frequently festival audiences see ensembles from our Central European neighbours – Germany, Poland and Slovakia – followed by ensembles from France and Hungary. The longest trip to Brno was undertaken by an ensemble from Chile which had to travel 12,500 kilometres.

Inscenace zahraničních souborů jsou součástí programu festivalu od jeho počátku. Jejich výběr se často odráží od stanoveného tematického rámce. Dramaturgie usiluje v první řadě o propojování festivalu s prestižními zahraničními aktéry umělecké mezinárodní scény. Hostování zahraničních produkcí ovšem ovlivňuje také řada provozních skutečností. Přesto mohlo brněnské publikum za dobu konání festivalu vidět už nejeden mimořádný evropský i mimoevropský soubor – v tanečně-pohybové linii například izraelský soubor Kibbutz Company nebo dílo korejské choreografky Eun-Me Ahn, dánský Odin Teatret a opakovaně také německý Maxim Gorki Theater či Theater Bremen. Pravidelným a diváky velmi oblíbeným hostem je Slovenské národné divadlo. Nejvíce divadelních souborů dorazilo do Brna ze sousedního Polska. Festival za dobu své existence představil díla řady režijních osobností. Mezi jinými Sashy Waltz, Krzystofa Warlikowského, Olivera Frliće, Akrama Khana, Jakuba Skrzywanka, Lukasze Twarkowského, Yael Ronen nebo Ramiho Be'era.

Protože můj vlastní divadelní svět nekončí za plotem sousedů, snažila jsem se v duchu prvotní myšlenky vzájemného sblížení o to, aby brněnská divadla začala mluvit skutečně s celým světem, zejména s Afrikou, Karibikem, Blízkým východem... aby přirozeně vnímala jako součást českého divadla tvorbu umělkyň a umělců sice odjinud, ale žijících u nás. Vznikly na to konto třeba řady Divadlo českých cizinců (2017), Evropa mimo Evropu (2019) nebo uprchlická performance Kamyon (2016). V roce 2023 se společnými silami brněnského festivalu a pražské Tvůrčí Afriky podařilo představit soubor Ivoire Marionnettes z Abidžanu s pouliční performancí Modrá koule. Vím, není lehké obejmout celý svět, zvlášť dnes. Ale je toho setsakramentsky třeba.

— Lucie Němečková, dramaturgyně DSB za NdB v letech 2016–2019

Je skvělé, že tanec a pohyb má DSB ve své genetické výbavě. Nebylo tomu tak od počátku, ale dnes patří taneční produkce k těm nejatraktivnějším a nejnavštěvovanějším. Festival nabízí jedinečnou příležitost přivést do města vynikající taneční soubory, které by se sem za běžných okolností nedostaly. Janáčkovo divadlo, jedna z největších scén ve střední Evropě, poskytuje ideální prostor pro hostování mimořádných uměleckých týmů.

— Karel Littera, dramaturg DSB za NdB od roku 2015

Productions staged by foreign ensembles have been part of the festival's programme since the very beginning. Their selection often depends on the set thematic framework. First of all, the dramaturgy strives to connect the festival with prestigious foreign performers from the international scene. However, foreign guest performances are also affected by a host of operational factors. Despite all this, audiences in Brno have been able to see a good many exceptional European and non-European ensembles – in the dance-and-movement programme, for instance, the Israeli Kibbutz Company, work by Korean choreographer Eun-Me Ahn, the Danish Odin Teatret, and repeat performances by the German Maxim Gorki Theater and Theater Bremen. The Slovak National Theatre is a regular and very popular guest with audiences. The highest number of foreign theatre ensembles has come from neighbouring Poland. During its existence the festival has presented works by a host of director personalities, including Sasha Waltz, Krzysztof Warlikowski, Oliver Frlić, Akram Khan, Jakub Skrzywanek, Lukasz Twarkowski, Yael Ronen and Rami Be'er.

As my own theatre world doesn't end on the other side of my neighbours' fence, in the spirit of the first idea of mutual approximation, I attempted to have the Brno theatres start talking with the whole world, particularly with Africa, the Caribbean, the Near East... so that they naturally perceive the creation of artists from some other place, but living here, as part of Czech theatre. In this regard, the Theatre of Czech Foreigners (2017) and Europe outside Europe (2019) programme lines and the refugee performance Kamyon (2016) were created. In 2023, with a joint effort by the Brno festival and Creative Africa in Prague, we succeeded in presenting the Ivoire Marionnettes ensemble from Abidjan with their street performance of Blue Ball. I know that it isn't easy to embrace the whole world, especially today, but it is damn well needed.

— Lucie Němečková, DSB dramaturge from NdB, 2016–2019

It's great that DSB now has dance and movement in its genes. It wasn't so at the beginning, but today the dance productions belong among the most appealing and best attended ones. The festival offers a unique opportunity to bring top dance ensembles to the city that would never come here under normal circumstances. The Janáček Theatre, one of the largest stages in Central Europe, provides an ideal space for guest performances by exceptional artistic ensembles.

— Karel Littera, DSB dramaturge from NdB since 2015

Kauza

Devátý ročník festivalu v roce 2018 byl spojen s kontroverzemi, které vyvolalo uvedení autorské inscenace *Naše násilí, vaše násilí* režiséra Olivera Frljiće v produkci slovinského divadla Mladinsko Gledališče. Záměrně provokující inscenace tematizovala vztah muslimů a křesťanů a napadala koloniální principy současného kapitalismu z levicových politických pozic. Uvedení na scéně Divadla Husa na provázku předcházely protesty osobností kulturního a náboženského života. Samotné představení narušil přímo v jeho průběhu neofašistický spolek Slušní lidé. Uvedení inscenace mělo soudní dohru.

Legal case

The festival's ninth year produced controversy surrounding the Slovenian Youth Theatre's staging of *Our Violence, Your Violence*, directed by Oliver Frljić. The theme of the deliberately provocative production was the relationship of Muslims and Christians and it attacked the colonial principles of contemporary capitalism from a leftist political position. The staging at the Goose on a String Theatre was preceded by protests from personalities from cultural and religious life, and the production itself was interrupted by the neo-fascist association Good People. The staging of this production brought legal consequences.

○ Médea, KV Társulat – Trafó, Maďarsko, 2022. Foto R. Vystrčil
○ Medea, KV Társulat – Trafó, Hungary, 2022. Photo: R. Vystrčil

Maďarská divadelní skupina KV Társulat – Trafó pozvala Médeu na terapeutické sezení, kde měla tato starořecká hrdinka možnost své trápení překonat pomocí dramaterapie. Antická látka je v této inscenaci do současného západního světa včleněna velmi nenásilně, Médea je totiž zobrazena jako imigrantka. (...) Integrace Médeiny pomsty do současného světa vyvolává účastnou tenzi, jako když se horory přestěhují z lesů a zřícenin do moderních bytů.
— Eva Gabryšová, Theatrocén 2021

The Hungarian theatre ensemble KV Társulat – Trafó invited Medea to a therapeutic session where this ancient Greek heroine had the opportunity to overcome her suffering via drama therapy. The classical subject matter is very gently integrated into the contemporary western world; Medea is depicted as an immigrant. [...] The integration of Medea's revenge into today's world causes a compassionate tension, with the horrors moving from forests and ruins into modern flats.
— Eva Gabryšová, Theatrocén 2021

○ Azyl, Kibbutz Contemporary Dance Company, Izrael, 2022. Foto M. Olbrzymek
○ Asylum, Kibbutz Contemporary Dance Company, Israel, 2022. Photo: M. Olbrzymek

Inscenace se zabývá ožehavými tématy, jako jsou postavení uprchlíků, osudy žadatelů o azyl a imigrace. Choreograf Rami Be'er, jakožto člen židovské rodiny přeživší holocaust, vycházel při její tvorbě z vlastních zkušeností. *Azyl* se od první chvíle vyznačoval synchronizovanou choreografií plnou tělesného napětí spoluprožívajících těl na jevišti. Tanečníci na sebe byli zřetelně napojeni. A to jak svými pohyby, které byly naprosto sladěné, tak svým dechem. Všichni dýchali společně, stejně. Jako by dech představoval impuls udávající rytmus pohybu těl.
— Klára Melišíková, Theatrocén 2022

The production focuses on incendiary topics such as the position of refugees and the fates of applicants for asylum and immigration. Choreographer Rami Be'er, as a member of a Jewish Holocaust survivor family, drew on his own experience for this production. From the very start, *Asylum* was characterised by the synchronised choreography, full of tension, of multiple bodies acting as one. The dancers were clearly connected to each other, both by their harmonised movement and by their breathing. They all breathed together and alike, as if their breath provided a pulse to the movement of their bodies.
— Klára Melišíková, Theatrocén 2022

○ Smrt Jana Pavla II., Teatr Polski v Poznani, Polsko, 2023. Foto I. Dvořák
○ The Death of John Paul II, Polish Theatre in Poznań, Poland, 2023. Photo: I. Dvořák

Tělo je oděno do ornátu, mitry, pallia, jsou splněny i ostatní ceremoniální požadavky na obřad pohřbu. Jsme vystaveni sledování zdlouhavých procesů spojených s posledním rozloučením. Z foyer vstupuje sbor kardinálů, kteří za zpěvu latinských žalmů přicházejí vzdát úctu zemřelému. Papežský prsten je rozdrcen úderem kladiva, s patřičnou vážností je následována pohřební liturgie. Sekretář zve diváky na jeviště, aby se s papežem přišli rozloučit. Chvíli je ticho, diváci zjevně váhají, pak se ale postupně začínají zvedat a jdou si Svatého otce prohlédnout, mnohdy s telefony v ruce, protože je dovoleno papeže fotografovat a natáčet, ale nikoli na něj sahat. Kardinál diváky upozorňuje na možnost zakoupit si suvenýry Jana Pavla II. (nejde ovšem o skutečné suvenýry, jedná se o merch k inscenaci).
— Adéla Ohnheiserová, Theatrocén 2023

The body is clothed in a chasuble, mitre and pallium; other ceremonial requirements for a funeral rite have been fulfilled as well. We are exposed to the watching of the time-consuming processes related to the last farewell. From the foyer, a body of cardinals enters, coming to pay their respects to the deceased, while Latin psalms are sung. The papal ring is crushed by the blow of a hammer; funeral liturgy is followed with appropriate gravity. A secretary invites the audience onto the stage to say good-bye to the pope. For quite a while the audience visibly hesitates but then gradually begins to get up to go have a look at the Holy Father, oftentimes with a mobile phone in their hand, as it is permitted to photograph and record the pope, but he can't be touched. A cardinal points out the possibility of purchasing John Paul II souvenirs to the audience (they are not real souvenirs, but merchandise for the production).
— Adéla Ohnheiserová, Theatrocén 2023

○ Naše násilí a vaše násilí, Mladinsko Gledališče, Slovinsko, 2018. Foto R. Vystrčil
○ Our Violence, Your Violence, Slovenian Youth Theatre, Slovenia, 2018. Photo: R. Vystrčil

○ SYM-PHONIE MMXX, Sasha Waltz & Guests, Německo, 2023. Foto M. Olbrzymek
○ SYM-PHONIE MMXX, Sasha Waltz & Guests, Germany, 2023. Photo: M. Olbrzymek

○ Rocco a jeho bratři, Maxim Gorki Theater, Německo, 2012. Foto KIVA
○ Rocco and His Brothers, Maxim Gorki Theatre, Germany, 2012. Photo: KIVA

○ Ten, kterého miluje moje duše, Habima – National Theatre of Israel, Izrael, 2023. Foto M. Olbrzymek
○ The One My Soul Loves, Habima – National Theatre of Israel, Israel, 2023. Photo: M. Olbrzymek

Těším se, protože příležitost vidět činoherní inscenaci z tak vzdálené země, jako je Izrael, nemíváme často. Silné drama *Ten, kterého miluje moje duše* o přijetí nebo spíš nepřijetí jinakosti se v izraelském národním divadle Habima stalo obrovským hitem. Přestože většina diváků asi nikdy na vlastní kůži nezažije, jaké to je zjistit, že jsem „jinej", a jak těžké, nebo dokonce nemožné je to říct i těm nejbližším, evidentně se jich to dotýká. Jsem zvědavý, jak bude představení rezonovat v naší zemi, kde se tak rádi pyšníme svou tolerancí.
— Martin Glaser, ředitel DSB od roku 2015

I am excited because we don't often have the opportunity to see a drama from a country as remote as Israel. The powerful drama *The One My Soul Loves* about the accepting or rather non-accepting of differences was a big hit at Israel's national theatre, the Habima. Even though the majority of the audience will probably never experience first-hand what it is like to find out one is "different" and how difficult or even impossible it is to say it to all one's loved ones, they are clearly touched. I am curious about how the performance will resonate in our country, where we so love to pride ourselves on our tolerance.
— Martin Glaser, DSB director since 2015

○ Roma Armee, Maxim Gorki Theater, Německo, 2019. Foto M. Olbrzymek
○ Roma Armee, Maxim Gorki Theatre, Germany, 2019. Photo: M. Olbrzymek

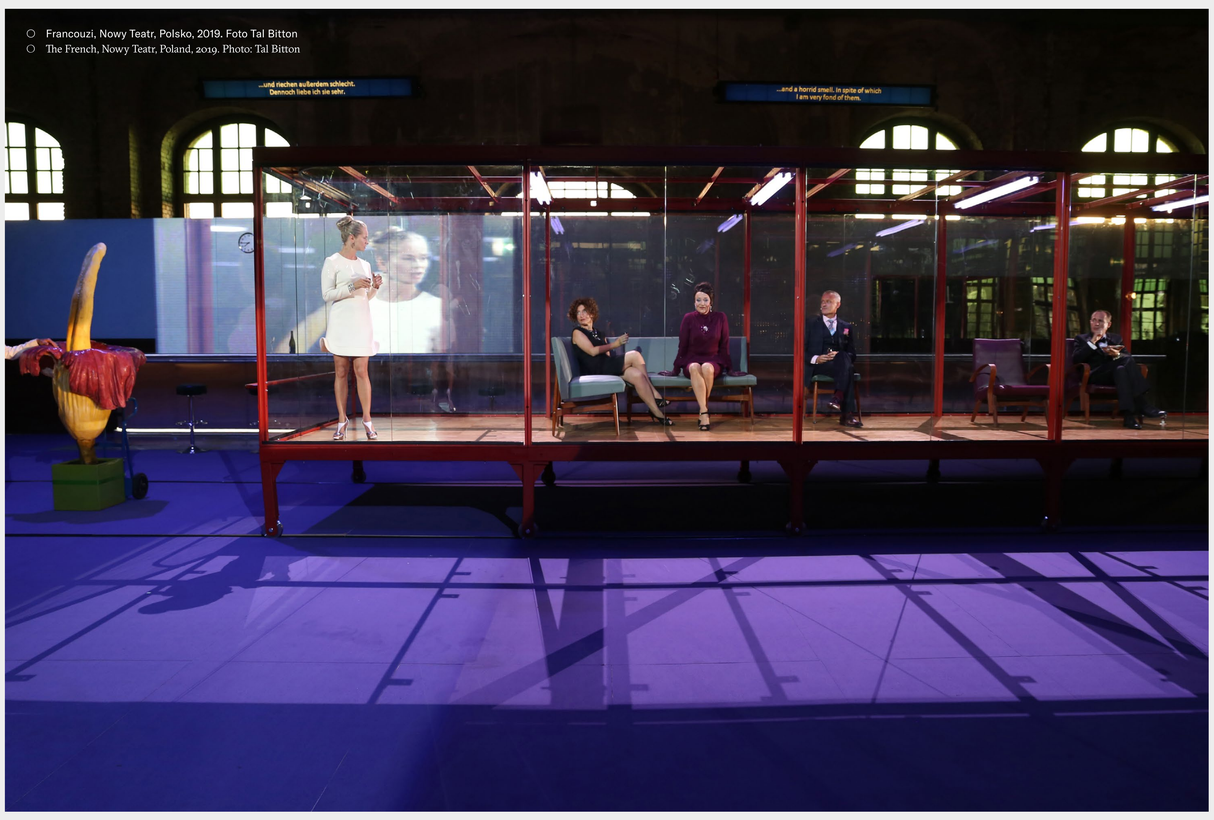

○ Francouzi, Nowy Teatr, Polsko, 2019. Foto Tal Bitton
○ The French, Nowy Teatr, Poland, 2019. Photo: Tal Bitton

○ Špina, Slovenské národné divadlo, Slovensko, 2023. Foto J. Čáp
○ Dirt, Slovak National Theatre, Slovakia, 2023. Photo: J. Čáp

○ Hedda Gabler, Visjoner Teater, Norsko, 2019. Foto M. Olbrzymek
○ Hedda Gabler, Visjoner Teater, Norway, 2019. Photo: M. Olbrzymek

○ Višňový sad, Theater Bremen, Německo, 2015. Foto R. Vystrčil
○ The Cherry Orchard, Theater Bremen, Germany, 2015. Photo: R. Vystrčil

DSB je doma

V rámci festivalu navštěvují Brno každoročně divadla z celé republiky. Inscenace z pražské metropole doplňují produkce z blízkých i vzdálených regionálních divadel. Dramaturgie tuzemského programu usiluje o výběr vynikajících inscenací s akcentem na druhovou různost zahrnující taktéž multižánrové projekty, současný tanec, loutkové divadlo či performance ve veřejném prostoru. Od roku 2010 má festival také programovou linii Máme doma (později Brno showcase), v níž se prezentují všechna do festivalu zapojená brněnská divadla. Tato představení, která jsou mimo jiné určena novinářům a mimobrněnskému publiku, umožňují seznámit se s nejnovějšími inscenacemi, které sama divadla vnímají jako reprezentativní ukázku své tvorby.

Každý rok je pro nás příprava festivalu obrovskou laboratoří, v níž si často připadáme jako vášniví alchymisté, kteří zarytě touží namíchat to nejlepší, ale přitom jsou si vědomi té těkavosti a nevyzpytatelnosti různých reakcí, očekávání a dojmů, ke kterým dochází během samotného představení. Výsledek je tím pádem do poslední chvíle nejistý, protože tou poslední a klíčovou ingrediencí jsou diváci. Ten pravý dialog začíná „chemickou reakcí“ mezi jevištěm a hledištěm a je to jeden z hlavních důvodů, proč děláme divadlo. Skrze divadelní představení spolu můžeme mluvit a komunikovat o naprosto zásadních principech, ale i úplně obyčejných věcech. Naživo – bez hashtagů.

— Barbara Gregorová, dramaturgyně DSB za NdB od roku 2019

Festival umožňuje nám i našemu publiku pravidelnou konfrontaci s rozmanitostí trendů a podob současného divadla za našimi hranicemi. Je nám také cennou platformou pro diskuzi, tvůrčí spolupráci a sebevzdělávání napříč brněnskými divadly. V neposlední řadě je také výrazem důvěry všech pořádajících divadel v propojování se a v tvořivý dialog. Důvěry, která je v naší takzvaně rozdělené společnosti tolik vzácná. Dramaturgii současného Divadla Husa na provázku charakterizuje zvýšená pozornost, kterou coby primárně nekomerční, společensky angažované divadlo věnujeme tématům, příběhům a skupinám lidí, jež aktuálně nejsou ve veřejném prostoru adekvátně reprezentovány. Pro ně pak usilujeme hledat nové formy jejich divadelní reprezentace. O tom, co rozděluje, přitom toužíme vypovídat způsobem, který spojuje.

— Martin Sládeček, dramaturg DSB za Divadlo Husa na provázku v letech 2019–2021

DSB is at home

Within the framework of the festival, theatres from all over the country come to Brno each year. Productions from the capital of Prague are complemented by those from regional theatres both near and far. The national programme's dramaturgy strives to select excellent productions with an emphasis on genre variety, including multi-genre projects, contemporary dance, puppet theatre and performances in public spaces. Since 2010 the festival has offered the "We Have It at Home" (later "Brno Showcase") programme line in which all Brno theatres involved in the festival present themselves. These productions, which are, among other things, for journalists and non-Brno audiences, enable one to get to know the latest productions that the theatres themselves perceive as a representative display of their creative output.

Each year the preparation of the festival acts as a huge laboratory for us in which we often feel like passionate alchemists who are obstinately trying to create the best mixture, yet we are fully aware of the volatility and unpredictability of the various reactions, expectations and impressions that can occur during the performances themselves. The outcome is therefore uncertain until the last minute, as the audience is the last and most key ingredient. The real dialogue starts with a "chemical reaction" between the stage and the audience, and that's one of the main reasons we do theatre. Through a theatre production we can talk together and communicate about absolutely essential principles as well as totally ordinary things. Live – without hashtags.

— Barbara Gregorová, DSB dramaturge from NdB since 2019

The festival enables us and our audience to be regularly confronted with the diversity of trends and forms of contemporary theatre beyond our borders. It is also a valuable platform for discussion, creative collaboration and self-education across Brno's theatres. Last but not least, it is an expression of trust among all the organising theatres in connecting and having a creative dialogue, trust which is so rare in our so-called divided society. As a primarily non-commercial, socially committed theatre, the Goose on a String Theatre's current dramaturgy is characterised by its focus on topics, stories and groups of people who are currently not adequately represented in the public space. We are striving to look for new forms of theatrical representation for them. Our desire is to talk about divisive things in a manner that unites.

— Martin Sládeček, DSB dramaturge, Goose on a String Theatre, 2019–2021

Tušili jste, že...

... divadelníci z hostujícího Divadla v Dlouhé se v roce 2019 nechtěně dostali do hledáčku brněnské policie, která nekompromisně zhodnotila jejich parkování?

Did you know that...

... in 2019 the guest performers from the Theatre in Dlouhá Street unintentionally attracted the interest of Brno's police, who gave their parking choices an uncompromising evaluation?

○ Manželská historie, JEDL, Česká republika, 2021. Foto R. Vystrčil
○ Marital History, JEDL, Czech Republic, 2021. Photo: R. Vystrčil

Manželská historie je ironickou, groteskní inscenací s kabaretními prvky. Písně zahrávající si s banalitou, obskurní kostýmy Petry Vlachynské, živá jazzová hudba Emila Viklického, úsečně pointované dialogy nám nabízejí příběh manželství dramatika Strindberga a jeho první ženy, herečky Siri von Essen, vyvíjející se od laškovných začátků, kdy je manipulace samozřejmou součástí milostné hry, až do nejkrutějších partnerských soubojů v tušení neodvratného rozchodu a konce. Z biografického materiálu ale Lucie Trmíková jako scenáristka vytvořila na existenciální kost oholený, modelový příběh vývoje vztahu muže a ženy (jak ho vlastně sám Strindberg načrtl).

— David Drozd, Theatrocén 2021

Marital History is an ironic, grotesque production with cabaret elements. Songs that play with banality, ambiguous costumes by Petra Vlachynská, live jazz music by Emil Viklický, and curt dialogues with a punchline offer us the story of the marriage of dramatist August Strindberg and his first wife, actress Siri von Essen, developing from playful beginnings, where manipulation is a matter-of-course of love-play, to the cruellest of spousal conflicts, which foreshadow an inevitable separation and end. From biographical documentation, Lucie Trmíková created a cut-to-the-bare-essentials archetype of the development of a relationship between a man and a woman (as Strindberg outlined it himself).

— David Drozd, Theatrocén 2021

○ Vassa Železnovová, Národní divadlo Praha, Česká republika, 2022. Foto M. Olbrzymek
○ Vassa Zheleznova, National Theatre Prague, Czech republic, 2022. Photo: M. Olbrzymek

Postavy mluví sice po většinu času na sebe navzájem, ale ve skutečnosti hovoří především do publika; nedívají se jeden na druhého, jako kdyby si byli zcela lhostejní, zaháněji se navzájem do kouta při každé příležitosti a ze zištných důvodů čekají na smrt otce rodiny. Vassa je excelentním výkonem Zuzany Stivínové – ostrá byznys woman s robotickou příchutí a úplnou absencí empatie. Občas se mimicky pokouší o úsměv, je ale patrné, že chladné vztahy panují i mezi ní a jejími dětmi.

— Natallia Skarynka, Theatrocén 2022

The characters mostly talk to each other at the same time, but in fact their talking is mainly directed towards the audience; they don't look at each other, as if they were completely indifferent to each other; they drive each other into corners at any opportunity and, for profit-seeking reasons, are waiting for the death of the father of the family. Zuzana Stivínová plays an excellent Vassa – a sharp-elbowed businesswoman with a robotic flavour and a total absence of empathy. Sometimes she mimics an attempt at a smile, but it is obvious that there are also cool relations between her and her children.

— Natallia Skarynka, Theatrocén 2022

○ Zabiják Joe, Komorní scéna Aréna, Česká republika, 2019. Foto R. Vystrčil
○ Killer Joe, Aréna Chamber Theatre, Czech republic, 2019. Photo: R. Vystrčil

○ Nepřítel lidu, Slovácké divadlo, Česká republika, 2017. Foto R. Vystrčil
○ An Enemy of the People, Slovácké divadlo, Czech republic, 2017. Photo: R. Vystrčil

○ Spalovač mrtvol, Divadlo Petra Bezruče, Česká republika, 2017. Foto R. Vystrčil
○ The Cremator, Petr Bezruč Theatre, Czech republic, 2017. Photo: R. Vystrčil

○ Deadtown, Divadlo bratří Formanů, Česká republika, 2018. Foto R. Vystrčil
○ Deadtown, Forman Brothers' Theatre, Czech republic, 2018. Photo: R. Vystrčil

○ Heroes, Losers Cirque Company, Česká republika, 2021. Foto M. Olbrzymek
○ Heroes, Losers Cirque Company, Czech Republic, 2021. Photo: M. Olbrzymek

○ Élektra, Divadlo v Dlouhé, Česká republika, 2019. Foto R. Vystrčil
○ Electra, Theatre in Dlouhá Street, Czech Republic, 2019. Photo: R. Vystrčil

○ Antigona (Fuck You, Daddy!), Činoherní studio Ústí nad Labem, Česká republika, 2022. Foto M. Olbrzymek
○ Antigone (Fuck You, Daddy!), Činoherní studio Ústí nad Labem, Czech republic, 2022. Photo: M. Olbrzymek

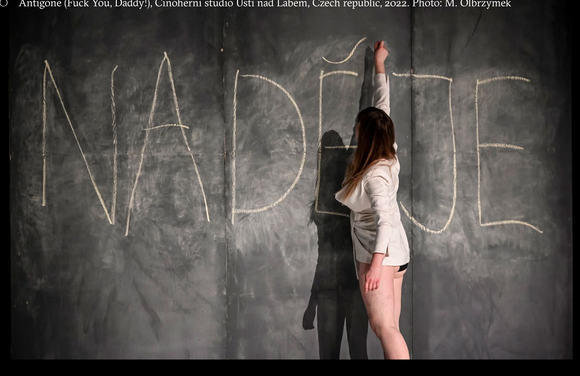

○ Debata pro loutky, DAMU Divadlo Disk, Česká republika, 2022. Foto J. Fuchs
○ A Debate for Puppets, DISK Theatre, Czech Republic, 2022. Photo: J. Fuchs

○ Zdeněk Adamec + Sebeobviňování, Divadlo Na zábradlí, Česká republika, 2022. Foto M. Olbrzymek
○ Zdeněk Adamec + Self-Accusation, Theatre Na zábradlí, Czech Republic, 2022. Photo: M. Olbrzymek

DSB je spolupráce

Nedílnou součást festivalu tvoří program pro profesionály a odbornou veřejnost. Díky zahraničním i tuzemským hostům vytváří festival prostor pro mezioborová setkávání, sdílení zkušeností z praxe a pro diskuze o nových divadelních perspektivách, dotýkající se aktuálních témat divadelního světa. Publikem části těchto akcí je i veřejnost.

Dlouhodobější spolupráci navázala dramaturgie s festivaly Meeting Brno, Malá Inventura a Maraton hudby. Nejnovější společné projekty zahrnují také kulturní hub INDUSTRA a kreativní centrum Káznice.

Festival úzce spolupracuje také s Divadelní fakultou JAMU – její studentky a studenti mají možnost účastnit se masterclass s pozvanými zahraničními tvůrci nebo na festivalu pracovat jako stážisté. Na reflexi uveřejňované v časopise Theatrocén, který od roku 2023 vychází plně elektronicky, se podílejí studentky a studenti Katedry divadelních studií Filozofické fakulty MUNI a dalších divadelněvědných kateder a uměleckých škol z celé České republiky.

Příkladem mezioborového programu byla jednodenní konference pořádaná ve spolupráci s Asociací divadelních lektorů *Co na to divák?*, která se konala v rámci 13. ročníku DSB. Věnovala se současnému stavu práce s publikem a hostila nejen zástupce divadel a divadelní lektory, ale také aktivní diváky.

Od roku 2021 je festival také koproducentem divadelních inscenací českých i zahraničních nezávislých divadel a televizních dokumentů, které jsou návazně na festivalu premiérovány.

Součástí tzv. inscenačního inkubátoru DSB je také putovní cyklus (Ne)závislá spojení, ve kterém se společně setkávají zástupci nezřizované divadelní scény a oficiálních divadelních domů ke společné diskusi nad rezonujícími tématy týkajícími se např. kritiky nebo profese dramaturgie – programy (Ne)možnosti kritiky v roce 2022 a (Ne)viditelná dramaturgie v roce 2023.

Tušili jste, že...

... V roce 2021 byly v rámci debaty *Nová perspektiva* vedené Alicí Koubovou formulovány body představující východiska pro nové přemýšlení o divadelní kultuře v době postcovidové. Byl mezi nimi požadavek na převedení pracovních podmínek v kultuře do udržitelné podoby nebo konstatování o znovuzrození politického a aktivistického divadla.

Divadelní koprodukce

2021/2022
- BuranTeatr: I am not alone (Juraj Augustín, Petr Holík, Patrícia Pažická, Simona Vaškovičová)
- Divadlo LETÍ: Pubkvíz o budoucnosti světa (Marie Špalová, Martina Schlegelová)
- Divadlo X10: Druzí lidé (Tomáš Loužný, Ondřej Novotný)
- Geisslers Hofcomoedianten: 27 Exekuční show Jana Mydláře (Luděk Horký, Natálie Preslová, Helena Koblischková, Petr Hašek)
- Divadlo Feste: Hilsner a ti druzí (Jiří Honzírek, Katarína K. Koišová)
- Divadlo Toy Machine: David a Goliáš (Tomáš Běhal, Tomáš Podrazil, Pavel Heřman)
- Balet NdB – Noosféra neboli zmrzlinové andante pro tanečníky a fontánu (choreografie Kristýna Kmentová, Carolina Isach, Barbora Bielková, Uladzimir Ivanou, Nelka Lazović)

On-line koprodukce
- Cirk La Putyka: Telefonní ústředna Brno
- Studio Hrdinů: Oči v sloup (Jiří Adámek a kol.)
- Divadelní spolek JEDL: Manželská historie (Nebeský–Trmíková–Prachař)

2023
- Divadlo X10: Vyhnanství (režie Kamila Polívková)
- Divadlo Husa na provázku: Hrdinky (Palina Dabravolskaja a kol.)
- Divadlo Polárka: Dlouhý, Široký, Bystrozraký (režie Monika Jelínková, Marie Bravencová)

2024
- Divadlo X10: Filoktétes (Ondřej Novotný, režie Ondřej Štefaňák)
- Tygr v tísni: OIDIPUS KOMPLET (režie Zuzana Burianová, Ivo Kristián Kubák, Václav Kuneš)
- Les Antliaclastes, DIFA JAMU a České centrum v Paříži: Droeshoutův portrét: Jak se rodí Shakespeare (režie Patrick Sims)
- Gaisslers Hofcomoedianten: Alchymisti. Zlodějný teatrolab (Vojtěch Franců, Petr Hašek)

Televizní dokumenty
- Česká televize x DSB 2021: Hovory z Ján (portrét Jana Kačeny)
- Česká televize x DSB 2022: Smrti a sny Evy Tálské: portrét divadelní básnířky
- Česká televize x DSB 2023: Smrt divadlu. Hubert Krejčí
- Česká televize x DSB 2024: Bezčasí Jana Antonína Pitínského

DSB is co-operation

A programme for professionals and the expert public is an integral part of the festival. Thanks to its foreign and local guests, the festival creates a space for interdisciplinary meetings, the sharing of practical experience, and discussions involving new perspectives on current topics in the world of theatre. Some of these events also include the lay public.

A longer-term dramaturgical co-operation began with the Meeting Brno, Malá inventura and Maraton hudby Brno festivals. The latest joint products also include the INDUSTRA culture hub and the Káznice creative centre.

The festival closely collaborates with the Janáček Academy of Performing Arts' Theatre Faculty – its students have the opportunity to participate in master classes with invited foreign artists and to work as interns at the festival. Students from the Department of Theatre Studies at Masaryk University's Faculty of Arts and from other departments of theatre studies and art schools all over the Czech Republic contribute to the reflections published in the Theatrocén magazine, which has been published fully electronically since 2023.

An example of the interdisciplinary programme was a one-day conference entitled *What Does the Viewer Have to Say about It?* which was organised in collaboration with the Association of Theatre Educators and took place within the framework of DSB's 13th year. It focused on the current state of working with the audience and hosted not only representatives of theatres and theatre educators, but also active theatregoers.

Since 2021 the festival has been a co-producer of theatre productions by independent Czech and foreign theatres and television documentaries that are premiered at the festival.

The DSB staging incubator also includes a travelling series called (In) dependent Connections in which representatives of the non-established theatre scene meet with official theatre houses to jointly discuss resonating topics related to, for instance, critique or the dramaturgical professions – the (Im)possibilities of Critique (2022) and (In)visible Dramaturgy (2023) programmes.

Did you know that...

...in 2021, within the framework of the *New Perspective* discussion lead by Alice Koubová, starting points were formulated for new ways of thinking about theatrical culture in the post-Covid era. They included a requirement to make the working conditions in culture sustainable and a statement on the rebirth of political and activist theatre.

Theatre co-productions

2021/2022
- BuranTeatr: I Am Not Alone (Juraj Augustín, Petr Holík, Patrícia Pažická, Simona Vaškovičová)
- LETÍ Theatre: A Pub Quiz about the Future of the World (Marie Špalová, Martina Schlegelová)
- X10 Theatre: Other People (Tomáš Loužný, Ondřej Novotný)
- Geisslers Hofcomoedianten: 27 – The Jan Mydlář Execution Show (Luděk Horký, Natálie Preslová, Helena Koblischková, Petr Hašek)
- Feste Theatre: Hilsner and the Others (Jiří Honzírek, Katarína K. Koišová)
- Toy Machine Theatre: David and Goliath (Tomáš Běhal, Tomáš Podrazil, Pavel Heřman)
- NdB Ballet – Noosphere or An Ice-cream Andante for Dancers and a Fountain (choreography Kristýna Kmentová, Carolina Isach, Barbora Bielková, Uladzimir Ivanou, Nelka Lazović)

Online co-productions
- Cirk La Putyka: Brno Switchboard
- Studio Hrdinů: Rolling Eyes (Jiří Adámek et al.)
- JEDL Theatre: Marital History (Nebeský–Trmíková–Prachař)

2023
- X10 Theatre: Exile (director Kamila Polívková)
- Goose on a String Theatre: Heroines (Palina Dabravolskaja et al.)
- Polárka Theatre: Long, Broad and Sharpsight (director Monika Jelínková, Marie Bravencová)

2024
- X10 Theatre: Philoctetes (Ondřej Novotný, director Ondřej Štefaňák)
- Tygr v tísni Ensemble: OEDIPUS COMPLETE (director Zuzana Burianová, Ivo Kristián Kubák, Václav Kuneš)
- Les Antliaclastes, JAMU's DiFa and the Czech Centre in Paris: The Droeshout Portrait: How Shakespeare Is Born (director Patrick Sims)
- Gaisslers Hofcomoedianten: Alchemists: The Goldsmith's Theatrical Lab (Vojtěch Franců, Petr Hašek)

Televizní dokumenty
- Česká televize x DSB 2021: Hovory z Ján (portrét Jana Kačeny)
- Česká televize x DSB 2022: Smrti a sny Evy Tálské: portrét divadelní básnířky
- Česká televize x DSB 2023: Smrt divadlu. Hubert Krejčí
- Česká televize x DSB 2024: Bezčasí Jana Antonína Pitínského

Z interaktivní konference divadelních lektorů. Co na to divák? 2022. Foto archiv DSB.
From the interactive conference of theatre educators What Does the Viewer Have to Say about It? 2022. Photo: DSB archive.

Martin Glaser vítá v Brně slovenskou prezidentku Zuzanu Čaputovou, 2022.
Martin Glaser welcomes Slovak President Zuzana Čaputová to Brno, 2022.

Smrti a sny Evy Tálské, doprovodný program, 2022. Foto R. Vystrčil
The Deaths and Dreams of Eva Tálská, accompanying programme, 2022. Photo: R. Vystrčil

(Ne)závislá spojení. 2022. Foto M. Olbrzymek.
(In)dependent Connections. 2022. Photo: M. Olbrzymek.

DSB jsou mladé generace

Nabídka inscenací pro děti různých věkových kategorií a náctileté se postupně rozrůstala a dramaturgie festivalu začala cílit na obě hrany této části diváckého spektra – na festivalu se objevují inscenace pro batolata a čím dál větší péče je věnována také divadlu určenému mladým dospělým. Nejširší skupinu v tomto poli však tvoří rodinné inscenace, které umožňují propojit všechny generace. Některá česká divadla zaměřená na dětského a mladistvého diváka jsou na festivalu stálými hosty (například hradecké Divadlo Drak nebo pražské Divadlo Minor). Cíleně pro festival vznikly také dvě dětské koprodukční inscenace *Dlouhý, Široký a Bystrozraký* a také interaktivní hra *Divadlo jsi ty*.

DSB je měřítko. Polárka je malé divadlo, Brno je malé město, divadelní svět je tak velký, jak jsme ochotni si připustit. V každém případě ale, once upon a time, l. p. 2016, jednomu malému divadlu dost zvedlo sebevědomí, když ho přizvali k pořádání festivalu v jednom malém městě...

— Jan Cimr, dramaturg DSB za Divadlo Polárka v letech 2019–2022

Divadelní svět Brno vnímám jako nesmírně inspirativní událost – nejen proto, že dokáže rozšiřovat obzory svým divákům, ale do velké míry provokuje i naši vlastní zvědavost. Jaké zajímavé tituly se nám letos podaří najít? Které nové tvůrce poznáme? Jak obstojí naše pojetí divadla v konfrontaci s tím nejlepším, co se na současných jevištích objevuje? Toto rozhlížení se za hranice lokality, v níž působíme, je pro naši vlastní tvorbu nesmírně důležité a přínosné. Věříme, že smysl umění je jak v niterném ponoření se do vlastního nitra a fantazie, tak v průběžném dialogu se světem a schopnosti vstřebávat nové vlivy, technologie a směry. Do tohoto světového kontextu chceme přinášet vlastní poetiku, styl a tvůrčí vklad.

— Vendula Borůvková, dramaturgyně DSB za divadlo Radost od roku 2023

Miminům a batolatům
- Blízko, Centrum Sztuki Dziecka w Poznaniu, Polsko, 2018
- Batolárium, Bábkové divadlo na Rázcestí, Slovensko, 2018
- Batosnění, Damúza, Česká republika, 2018
- Moment, Studio Damúza, Česká republika, 2019
- Miminí divadlo: Lesní fantazie, Divadlo Radost, Česká republika, 2023

Dětem 6+
- Poslední trik Georgese Mélièse, Divadlo Drak, Česká republika, 2015
- Tisíc tuctů, Jakub Maksymov, Česká republika, 2018
- Koukej, svět!, Divadlo Minor, Česká republika, 2018
- Až na dřeň, Divadlo X10, Česká republika, 2018
- Pejprbój, Radim Vizváry, Česká republika, 2019
- Momotaró, Studium Damúza, Česká republika, 2019
- Pulcinella, Teatro Matita, Slovinsko, 2019
- Tančírna, Divadlo Polárka, Česká republika, 2021
- Demokracie, Divadlo Minor, Česká republika, 2021
- Jabloňová pohádka, Loutky bez hranic, Česká republika, 2021
- Komodo, Divadlo Lampion, Česká republika, 2022
- Zázrak (s)tvoření, Laterna magika ND Praha, Česká republika, 2022
- Do hajan!, Divadlo Drak, Česká republika, 2022
- Arktický Robinson, Warriot Ideal, Česká republika, 2022
- Bratři naděje, Divadlo Minor, Česká republika, 2023
- Moetivi Karavan / Expedice k domovu, ProFitArt, Česká republika, 2023
- Malý strom, Divadlo Lampion, Česká republika, 2023

Dětem 12+
- Happy Bones, Teatro Matita, Slovinsko, 2019
- Hamlet on the Road, Divadlo Radost, Česká republika, 2022
- Pinocchio, Divadlo Radost, Česká republika, 2022
- Ambra, Les Antliaclastes, Francie, 2022
- Antigona, Divadlo Drak v koprodukci s Městskými divadly Pražskými, Česká republika, 2023

Mladým dospělým
- Sexuální výchova, Teatr Współczesny w Szczecinie, Polsko, 2023
- Maryša: Příběh vraha, Jihočeské divadlo–Malé divadlo, Česká republika, 2023

Zážitkové akce pro malé i větší
- Kudy vede cesta?, Divadlo Polárka, 2021 – putování po různých stanovištích u jednotlivých brněnských divadel / Cesta divadelní krajinou, Divadla DSB, Česká republika, 2022
- Hurá, loutky! – divadelně-výtvarná dílna pro děti a rodiče, DSB a Divadlo Radost, Česká republika, 2022
- Divadlo jsi Ty! – larpová hra, v níž se čerstvý absolvent herectví snaží získat angažmá, DSB a zapojená divadla, Česká republika, 2022, 2023
- Rodný list: interaktivní zážitkový program z období protektorátu v Divadle na Výstavišti (pro účastníky od 14 let), Česká republika, 2023

DSB is the younger generations

The productions on offer for children of all ages, as well as teenagers, have gradually expanded, and the festival's dramaturgy has begun exploring the limits of this part of the audience – productions for toddlers are now put on at the festival and ever more care is being devoted to theatre for young adults. However, the broadest subset in this area is made up of family productions that enable the connection of all generations. Some Czech theatres that focus on children and young audiences are permanent guests at the festival (for instance, Hradec Králové's Drak Theatre and Prague's Minor Theatre). Two children's co-productions – *Long, Broad and Sharpsight* and the interactive play *You Are Theatre!* – were written especially for the festival.

DSB is the benchmark. Polárka is a small theatre, Brno is a small city, and the theatre world is as big as we're willing to admit. In any case, once upon a time in 2016, one small theatre's self-confidence increased a great deal after having been invited to organise a festival in one small city...

— Jan Cimr, DSB dramaturge, Polárka Theatre, 2019–2022

I perceive Theatre World Brno as an unbelievably inspirational event – not only because it can expand the horizons of its audience, but because it also provokes our own curiosity to a large extent. What interesting performances will we succeed in discovering this year? What new creators will we be introduced to? How will our theatres fare when confronted with the best of what is appearing on today's stages? This searching beyond the borders of the location of our activities is immensely important and beneficial to our own creative efforts. We believe that the point of art is both an inward immersion into ourselves and fantasy as well as an outward dialogue with the world and the ability to absorb new influences, technologies and directions. We want to bring our own poetics, style and creative input into this global context.

— Vendula Borůvková, DSB dramaturge, Theatre Radost, since 2023

For babies and toddlers
- Nearby, Centrum Sztuki Dziecka Theatre in Poznań, Poland, 2018
- Theatre for the Very Young, Na Rázcestí Puppet Theatre, Slovakia, 2018
- Toddler-dreaming, Damúza Studio, Czech Republic, 2018
- Moment, Damúza Studio, Czech Republic, 2019
- Children's Theatre: Forest Fantasy, Radost Theatre, Czech Republic, 2023

For children age 6+
- Georges Méliès' Last Trick, Drak Theatre, Czech Republic, 2015
- The One Thousand Dozen, Jakub Maksymov, Czech Republic, 2018
- Look, the World!, Minor Theatre, Czech Republic, 2018
- To the Bone, X10 Theatre, Czech Republic, 2018
- Paperboy, Radim Vizváry, Czech Republic, 2019
- Momotaró, Damúza Studio, Czech Republic, 2019
- Pulcinella, Teatro Matita, Slovenia, 2019
- Dance Hall, Polárka Theatre, Czech Republic, 2021
- Democracy, Minor Theatre, Czech Republic, 2021
- Apple Fairy Tale, Puppets without Borders, Czech Republic, 2021
- Komodo, Lampion Theatre, Czech Republic, 2022
- Paper Story, Laterna magika, National Theatre Prague, Czech Republic, 2022
- Off to Bed!, Drak Theatre, Czech Republic, 2022
- Arctic Robinson, Wariot Ideal, Czech Republic, 2022
- The Brothers of Hope, Minor Theatre, Czech Republic, 2023
- Moetivi Karavan/Expedition Home, ProFitArt, Czech Republic, 2023
- A Small Tree, Lampion Theatre, Czech Republic, 2023

For children age 12+
- Happy Bones, Teatro Matita, Slovenia, 2019
- Hamlet on the Road, Radost Theatre, Czech Republic, 2022
- Pinocchio, Radost Theatre, Czech Republic, 2022
- Ambergris, Les Antliaclastes, France, 2022
- Antigone, Drak Theatre in co-production with the Prague City Theatres, Czech Republic, 2023

For young adults
- Sex Education, Teatr Współczesny w Szczecinie, Poland, 2023
- Maryša: The Story of a Murderer, South Bohemian Theatre – Small Theatre, Czech Republic, 2023

Experiences for the young and old
- Which Way Does the Path Go?, Polárka Theatre, 2021 – travelling via different posts at individual Brno theatres / travelling through the theatre landscape, DSB theatres, Czech Republic, 2022
- Hurray, Puppets! – a theatrical-artistic workshop for children and parents, DSB and Radost Theatre, Czech Republic, 2022
- You Are Theatre! – a LARP play in which a fresh acting graduate tries to get an engagement, DSB and participating theatres, Czech Republic, 2022, 2023
- Birth Certificate: An interactive experience from the Protectorate era at the Theatre at the Exhibition Centre (for participants over 14 years of age), Czech Republic, 2023

Komodo, Divadlo Lampion, Česká republika, 2022. Foto M. Olbrzymek.
Komodo, Lampion Theatre, Czech Republic, 2022. Photo: M. Olbrzymek

Sexuální výchova, Teatr Współczesny w Szczecinie, Polsko, 2023. Foto M. Olbrzymek.
Sex Education, Teatr Współczesny w Szczecinie, Poland, 2023. Photo: M. Olbrzymek

Do detailů využitá dřevěná scéna Olgy Ziebińské překvapovala stále novými detaily a využitím a probouzela dětskou radost. Zvlášť v momentech, kdy herci diváky přímo zvali do hry, a ti následně vstupovali do děje: ať už šlo o skládání pokojíčku hlavního hrdiny Péti, vedení auta při cestě na letiště nebo obcházení ostrova Komodo s vlastním turistou po turistických atrakcích.
— Sára Matůšová, Theatrocén 2022

Olga Ziebińska's wooden stage, utilised to the smallest detail, kept on surprising with yet another new detail and use and evoked the children's joy. Especially when the actors invited the audience directly into the play and the audience then became part of the plot: putting together the children's room of the main character, Péťa; steering a car on the way to the airport; or walking a tourist around the sights of Komodo Island.
— Sára Matůšová, Theatrocén 2022

Moment, Damúza, Česká republika, 2019. Foto R. Vystrčil.
Moment, Damúza, Czech Republic, 2019. Photo: R. Vystrčil

Bratři naděje, Divadlo Minor, Česká republika, 2023. Foto J. Čáp.
Brothers of Hope, Minor Theatre, Czech Republic, 2023. Photo: J. Čáp

Inscenace se zabývá tématy, jako jsou fungování pohlavní soustavy, sexuální identita a orientace, konsensuální styk a sexuální nátlak, dopady pornografie na (nejen) mladé a s tím spojené komplexy ohledně vzhledu vlastních těl a genitálií. Využívá přitom prostředky, jako jsou soukromé zpovědi, stand up a improvizace. (...) Úvodní hororová scéna poukazuje na pocity strachu a nejistoty, kterými si v pubertě prošel snad každý. Herci vykřikují a zároveň hyperbolicky ilustrují různé mýty, jako například, že kvůli masturbaci roste ochlupení na dlaních. Helena Urbańska vtipně vypráví o svém debutu na jevišti, který zároveň slouží jako paralela k sexuálnímu debutu, a ukazuje, že všechna poprvé jsou děsivá, nejen ta sexuální.
— Nikola Kalná, Theatrocén 2023

The production focuses on topics such as the functioning of the reproductive system, sexual identity and orientation, consensual intercourse and sexual coercion, the impact of pornography on (not only) the young, and related complexes with regard to the physical appearance of one's body and genitalia. It uses means such as private confessions, stand-up and improvisation [...] The initial horror scene depicts the feelings of fear and uncertainty almost everyone went through during puberty. The actors shout and hyperbolically illustrate various myths, such as masturbation leading to hairy palms. Helena Urbańska wittily tells the story of her stage debut, which also serves as a parallel to a sexual debut and shows that all first times, not just sexual ones, are scary.
— Nikola Kalná, Theatrocén 2023

Moetivi Karavan/Expedice k domovu,ProFitArt, Česká republika, 2023. Foto I. Dvořák.
Moetivi Karavan/Expedition Home, ProFitArt, Czech Republic, 2023. Photo: I. Dvořák

Pejprbój, Radim Vizváry, Česká republika, 2019. Foto R. Vystrčil.
Paperboy, Radim Vizváry, Czech Republic, 2019. Photo: R. Vystrčil

Cesta divadelní krajinou, Česká republika, 2022. Foto R. Vystrčil
Travelling through the theatre landscape, Czech Republic, 2022. Photo: R. Vystrčil

Demokracie, Divadlo Minor, Česká republika, 2021. Foto R. Vystrčil.
Democracy, Minor Theatre, Czech Republic, 2021. Photo: R. Vystrčil

Happy Bones, Teatro Matita, Slovinsko, 2019. Foto archiv DSB.
Happy Bones, Teatro Matita, Slovenia, 2019. Photo: DSB archive

Momotaró, Damúza, Česká republika, 2019. Foto R. Vystrčil.
Momotaró, Damúza, Czech Republic, 2019. Photo: R. Vystrčil

Zázrak (s)tvoření, Laterna Magika, Česká republika, 2022. Foto R. Vystrčil.
Paper Story, Laterna Magika, Czech Republic, 2022. Photo: R. Vystrčil

DSB je divák

Divadlo nemůže existovat bez publika. Také divadelní festival tvoří kromě performerů i diváci. Odráží pestrost festivalu, zrcadlí jeho ambice, vytváří atmosféru. Publikum se setkává nejen v divadelních sálech při představeních, ale také ve foyer při lektorských úvodech nebo následných diskuzích s tvůrci, na venkovních prostranstvích i v neobvyklých prostorách. Diváci a divačky nikdy nejsou pasivními příjemci – reagují a interagují, diskutují a demonstrují, smějí se, diví se, dojímají a jsou vzrušení.

Divadelní svět nemilosrdně zrcadlí, že žijeme v čase zásadní proměny společnosti, hodnot, krajiny kolem nás. To, co jsme dříve považovali za globální problémy odehrávající se daleko od nás, je dnes realitou, která se nás dotýká na mnoha úrovních a vyvolává v nás nebývalý pocit nejistoty. Neustálé zpochybňování však může být i základem hledání nových cest k řešení, k přijetí této „nejisté doby", v níž se buď necháme zastrašovat a budeme věnovat svůj čas i energii zkoumání toho, co nás odlišuje, anebo budeme ochotni objevovat, co nás bez ohledu na naši víru, politické názory či gender/pohlaví spojuje.

— Barbara Gregorová, dramaturgyně DSB za NdB od roku 2019

Pandemie covidu-19 nás v rámci festivalu přiměla k vytvoření audiovizuálních formátů v online podobě / do online prostoru. Projekt scénického čtení Senekova Oidipa a na to navazující dokumentaristická Antická anketa se odehrály na místě, kde působilo Divadlo U stolu, a připomenul nejen atmosféru osobitého prostoru, ale zejména osobností s ním spojenými – Evu Stehlíkovou a Františka Derflera. Tím vznikla samostatná linka dokumentů o divadelních osobnostech (Smrti a sny Evy Tálské, Hubert Krejčí – Smrt divadlu!, Hledání Jana Antonína Pitínského), která se rozvinula v dlouhodobější koprodukci s Českou televizí. V online i tiskové podobě byl vytvořen mj. unikátní časopis Theatrocén, který zachycuje atmosféru festivalu skrze kritické reflexe a divácké zážitky.

— Hana Hložková, dramaturgyně DSB za NdB od roku 2020

V roce 2021 se festival uskutečnil po jednoleté pauze způsobené pandemií covid-19. Jednalo se o první hromadnou, veřejně přístupnou akci vůbec. Všichni zúčastnění se museli vyrovnávat s řadou omezení. Kromě povinnosti se před vstupem do divadla testovat a v hledišti používat respirátory byly zásadně redukovány kapacity sálů. Část programu sestávala z produkcí on-line.

Atmosféra Noosféry byla skutečně vynikající – hrazení byla ze všech stran v obležení diváků, někteří posedávali i na schodech Janáčkova divadla, někteří z divadelníků si pohled užívali z balkonu budovy. Předváděné choreografie byly v atmosféře napětí a vzrušení, které postupně zahalovaly šero a tma, a naopak rozzařovala vizuální dramaturgie reflektorů a barevného svícení, velmi působivé a strhující. V závěrečném potlesku bylo slyšet (a vidět), co nám poslední měsíce tolik chybělo: společné ocenění zhlédnutého, sdílení dojmů, radost ve tvářích účinkujících. Vše, co si do té chvíle tvůrci připravovali v prázdných zkušebnách a sálech, konečně získalo svou odezvu a naplnění přítomností diváků.

— Iva Mikulová, Theatrocén 2021

Tušili jste, že...

... Od roku 2010 navštívilo festival více než 80 000 platících diváků. (Tento počet by stošedesátkrát zaplnil náměstí Svobody a více než desetkrát brněnskou Winning Group arénu).

DSB is the audience

Theatre cannot exist without an audience. In addition to the performers, a theatre festival also consists of the audience. It reflects the festival's diversity, mirrors its ambitions, and creates its atmosphere. The audience meets not only in the theatre halls during the performance, but also in the foyer during introductions or subsequent discussions with the creators, outdoors, and in unusual spaces. The viewers are never just passive consumers – they react and interact, discuss and demonstrate, laugh, wonder, are moved and get excited.

The world of theatre mercilessly reflects the fact that we are living in times of fundamental changes in society and the values and landscape around us. What we earlier considered to be global problems taking place far away from us are now a reality that affects us on many levels and evokes unprecedented feelings of uncertainty. However, constant doubting can be a foundation for searching for new ways to find solutions, for accepting these "uncertain times" in which we either allow ourselves to be scared, devoting our time and energy to investigating what makes us different, or we make an effort to discover what connects us, regardless of our faith, political opinions or gender/sex.

— Barbara Gregorová, DSB dramaturge from the NdB since 2019

Within the framework of the festival, the Covid-19 pandemic forced us to create audiovisual formats in an online form/for an online space. The public reading of Seneca's Oedipus and The Antiquity Survey documentary related to it took place on the site of Divadlo U stolu's activities and brought to mind not only the atmosphere of a distinctive place, but mainly the personalities connected with it – Eva Stehlíková and František Derfler. This gave birth to an independent line of documentaries about theatre personalities (The Deaths and Dreams of Eva Tálská, Hubert Krejčí – Death to the Theatre!, and Jan Antonín Pitínský's Seeking) that has since grown into a longer-term collaboration with Czech Television. In addition, the unique magazine Theatrocén, which captures the festival atmosphere through critical reflections and audience experiences, was published online as well as in printed form.

— Hana Hložková, DSB dramaturge from the NdB since 2020

In 2021 the festival took place after a one-year break caused by the Covid-19 pandemic. This was the first-ever mass, publicly accessible event. All participants had to cope with many restrictions. Apart from compulsory testing before entering the theatre and the use of facemasks in the audience, the capacity was fundamentally reduced. Some programmes consisted of online productions.

The atmosphere of Noosphere was amazing – the barriers were besieged by the audience on all sides; some were sitting on the stairs of the Janáček Theater while others were enjoying the view from the building's balcony. The choreographies presented were highly effective and stirring within an atmosphere of tension and excitement, being gradually shrouded in twilight and darkness or illuminated by the visual dramaturgy of spotlights and coloured illumination. During the final applause, one could hear (and see) just what we had been missing in recent months: the joint appreciation of what we have just seen, the sharing of impressions, and the joy on the faces of the performers. Everything the creators had been preparing in empty rehearsal rooms and auditoriums finally got a complementary response in the presence of the audience.

— Iva Mikulová, Theatrocén 2021

Did you know that...

...more than 80,000 paying audience members have attended the festival since 2010? (This number would fill Freedom Square one hundred and sixty times and the Winning Group Arena Brno more than ten times.)

○ Moment, Studio Damúza, Česká republika, 2019. Foto R. Vystrčil
○ Moment, Damúza Studio, Czech Republic, 2019. Photo: R. Vystrčil

○ Festivalový Meeting Point Koma, 2023. Foto J. Čáp
○ The festival's Koma Meeting Point, 2023. Photo: J. Čáp

○ Diváci ve foyer, Maryša (mlčí), Depresivní děti touží po penězích, Česká republika, 2022. Foto R. Vystrčil
○ Audience in the foyer, Maryša (Is Silent), Depressed Children Desire Money, Czech Republic, 2022. Photo: R. Vystrčil

○ Noosféra, Národní divadlo Brno, Česká republika, 2021. Foto M. Olbrzymek
○ Noosphere, Brno National Theatre, Czech Republic, 2021. Photo: M. Olbrzymek

○ Santini, JEDL, Česká republika, 2021. Foto M. Olbrzymek
○ Santini, JEDL, Czech Republic, 2021. Photo: M. Olbrzymek

○ Spiklenci, Divadlo Husa na provázku, Česká republika, 2021. Foto R. Vystrčil
○ The Conspirators, Goose on a String Theatre, Czech Republic, 2021. Photo: R. Vystrčil

○ Noosféra, Národní divadlo Brno, Česká republika, 2021. Foto M. Olbrzymek
○ Noosphere, Brno National Theatre, Czech Republic, 2021. Photo: M. Olbrzymek

○ Diváci na lektorském úvodu, Woyzeck, Kupalaučy, Bělorusko, 2022. Foto R. Vystrčil
○ Audience at an introduction, Woyzeck, Kupalaučy, Belarus, 2022. Photo: R. Vystrčil

○ Škatulení, PONEC - divadlo pro tanec, Česká republika, 2022. Foto R. Vystrčil
○ Škatulení, PONEC – Theatre for Dance, Czech Republic, 2022. Photo: R. Vystrčil

○ Faust, Divadlo pod Palmovkou, Česká republika, 2019. Foto M. Olbrzymek
○ Faust, Palmovka Theatre, Czech Republic, 2019. Photo: M. Olbrzymek

○ Diváci a účastníci pohybové performance Woods, Clarice Lima & coll., Brazílie/Portugalsko/Slovinsko, 2022. Foto R. Vystrčil
○ Audience and participants, Woods, Clarice Lima & coll., Brazil/Portugal/Slovenia, 2022. Photo: R. Vystrčil

○ Diváci, Azyl, Kibbutz Contemporary Dance Company, Izrael, 2022. Foto M. Olbrzymek
○ Audience, Asylum, Kibbutz Contemporary Dance Company, Israel, 2022. Photo: M. Olbrzymek